

לך-לך

הקובץ לך-לך הוא הדהוד של הציווי הראשון לאדם הראשון. בטבורו ידיעת הגן המוחלט שאנחנו עוד נמצאים בו, המנוחה שנמצאת בתוך העבודה, והעבודה רק לשם שימור, שימור המקום, שימור הנפש וידיעת צמאונה המכלה.

ארוחת הערב הראשונה במנזר

הטקס מתחיל, השעה חמש בדיוק, הוצאת הקערות, שירי זמירות וקידות, סבב הפרשת גרגר אורז לברכה, מתחילים לאכול בדממה:

המיסו

האורז

הברוקולי

הטופו הביתי

הצנון המוחמץ

ארוחת חלום. כולם מסיימים לאכול ומתחילים בטקס שפיכת המרק מקערה לקערה, הם משתמשים בצנון המוחמץ כספוג לניקוי הקערות. לא שוטפים כלים במנזר, הכלים נארזים במפית עם ספרון הזמירות בקיפולים מדויקים. בקערה שלי עדיין נשאר אורז, הנזירים מסתכלים עלי, ראש המנזר מהנהן

היא חייבת לסיים לאכול, הם לוחשים קצרות מכל עבר, אבל איני רגילה לאכול בחיפזון, בחילה, היא חייבת לסיים לאכול

בקערה שלי עדיין נשאר אורז

הנזירים מסתכלים

ראש המנזר

אני חייבת

הנזירים יושבים בכריעה מעל כליהם העטופים ומתחילים בזמירות, אני ממשיכה, האורז כבר מלוח ואיני זוכרת את המשך הטקס - ובטעות אכלתי את הספוג, כולם קמים מהשולחן, ג'ז, הנזיר היחיד שדובר אנגלית, נשאר לשבת מולי כדי ללמדני, אני ממשיכה לבכות ולצחוק לתוך החולצה הספוגה

כולם מסתכלים

לא אכפת לי

הבחילה

השמחה

ראש המנזר חמור הסבר ניגש ואומר, התבוננתי בך מוקדם יותר ואת שולטת בישיבת הזאזן, ולכן אינך צריכה לבוא להדרכה

יצאתי החוצה וכרעתי אל הרצפה, מול ההר השקיעה החלה, נזיר אחר נזיר יוצא, מתיישב עימי, ומנסה שיחה בשפה לא שפה

אנחנו צוחקים הרבה

אחד מהם ביקש להמשיך לדבר לאחר הזאזן של הערב

)

אני מגיעה באורחת אל הסוד

(

שבבי מול דף זה עד שנהיה לבן

)

אני עוקבת אחר הצפור
עד השיר

(

(

זָאָן שֶׁל שָׁחַר
קִרְקוּרֵי הַבֶּטֶן
וְהַצִּקְדוֹת

)

זָאָן שֶׁל שָׁחַר (2)
מְגִיֶּשֶׁה אֶת שְׂכָמוֹתַי לְקַבֵּלֶת הַמַּבּוֹת
עַד שֶׁאֲתַעוֹרֵר

(

זָאָן שֶׁל שָׁחַר (3)
רַגְלִים יַחְפוֹת עַל רִצְפָּה קָרָה
אֶת כְּבֶר הוֹלֵכֶת לְבַד

)

זָאָן שֶׁל שָׁחַר (4)
אֲנִי לּוֹמְדֵת לְאַהֲבָה גַּם
עִם הָעִינִים פְּתוּחוֹת

(

(

קוֹאֵן (1)
עֲלֵה הַשְּׁלֶכֶת
נוֹשֵׁר פְּנִימָה
אוֹ הַחוּצָה

)

קוֹאֵן (2)
זָבוּב שָׁעַל הַקִּיר
הָאֵם אֶתָּה מְלֵא
אוֹ רִיק

(

קוֹאֵן (3)
מָה קִשָּׁה יוֹתֵר
הַעֲבוּדָה אוֹ
הָאֲשָׁמָה

)

קוֹאֵן (4)
מְזוֹדָה לְלֹא יַעֲד
הִיא מְזוֹדָה?

(

)

בְּמַרְחָקִים שְׁוִים מְמַרְבָּדוֹ
מִנְחַח הַמַּעְגָּל

(

בְּתַחֲתֵיט הָהָר
וּבְפִסְגַּת הָהָר
אוֹתָהּ פְּנָה

)

)

אֲנַחְנוּ מְנַקִּים הַכֹּל רַק עִם מַיִם כָּמוֹ בְּמַחְנָה 80
אָבֵן אַחַר אָבֵן אֲנַחְנוּ צוֹבְעִים אוֹתָן
בְּזֶהֶר הַחֶשֶׁן

(

פְּעָמִים בִּימָה
אֲנִי מְלַטֶּפֶת אֶת הַנְּזִירִים
עַתָּה טַאטוּא הַטַּאטוּאמִי

)

מְלַקְטוֹת מֵהַשְּׂבִיל אֶת
הָעֵלִים הַנּוֹשְׂרִים
מֵאַחֲרֵי גִבּוֹ

(

)

על ראש הקר
מקדש וקר
מי יאספני מחוג הנשמה

(

(

צְלֻוֹל הַטְּלָפוֹן
בְּאוֹתָהּ הַמְּדָה
בְּתֵל אָבִיב וּבְקִמְאוֹקָה

)

הָאוֹטוֹבוֹס שֶׁל אוֹקְיָאמָה
מְשַׁמֵּעַ יִלְלַת חֲתוּל בְּכָל לְחִיצָה עַל הַ – 'עֲצוּר'
אִין אֶף תַּחֲנָה בְּעוֹלָם שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְרַדֵּת בָּהּ

(

)

שְׁנַת צְהָרִים
עַל שׁוֹפֵת הַתְּעָלָה
אִין לִי צָרָה בְּ- אֲנִי

(